

30 Μαρτίου, 1990

[Α.Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,
Δ/στές]

ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΠΙΤΣΙΛΛΟΣ, ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

1. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
2. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 950).

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Αντικείμενα — Η αναθεωρητική δικαιοδοσία ασκείται ως προς εκτελεστές διοικητικές πράξεις — Σχέση συνυφασμένη με την άσκηση της δικαστικής εξουσίας — Δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

5

Ο εφεσείων επέμεινε στην αμφισβήτηση, ακυρωτικώς, της επιστολής του Αρχηγού Αστυνομίας που τον πληροφορούσε σχετικά με την πρόοδο ποινικής υπόθεσης εναντίον του και εφεσίβαλε την πρωτόδικη απόφαση που απέρριπτε το αιτητικό του ως απαράδεκτο.

10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απορρίπτοντας την έφεση, αποφάσισε ότι:

15

Σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου τούτου ασκείται αναφορικά με εκτελεστή διοικητική πράξη για την οποία ένας αιτητής έχει ενεστώσ έννομο συμφέρον.

20

Τα γεγονότα όπως εξετέθησαν από τον ίδιο τον εφεσείοντα δείχνουν ότι το παράπονό του δε στρεφόταν εναντίον εκτελεστής διοικητικής πράξης, διότι το θέμα της διεξαγωγής έρευνας με σκοπό την προσαγωγή σε ποινικό Δικαστήριο ή τη διερεύνηση ισχυριζόμενου ποινικού αδικήματος είναι σχέση συνυφασμένη με την άσκηση της δικαστικής εξουσίας και ως εκ τούτου, σύμφωνα με την καθιε-

ρωμένη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146.

Η έφεση απορρίπτεται με £75,- έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Xenophonos v. Republic, 2 R.S.C.C. 89,

Pitsillos v. Attorney-General (1985) 3(A) C.L.R. 21.

10

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδης, Δ.) που δόθηκε στις 29 Μαΐου, 1989 (Αριθμός προσφυγής 760/88) με την οποία απέρριψε την προσφυγή του εφεσείοντα που στρεφόταν εναντίον της άρνησης του Αρχηγού της Αστυνομίας να προβεί σε περαιτέρω έρευνα ενός αυτοκινητικού δυστυχήματος, το οποίο είχε ήδη ερευνηθεί και σαν αποτέλεσμα των ερευνών αυτών, κρίθηκε ότι υπήρχε μαρτυρία για να προσαχθεί κατηγορία εναντίον του εφεσείοντα.

15

20

Ο εφεσείων παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας με *Γ. Γιωργαλλή*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

25

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την έφεση του αυτή ο εφεσείων προσβάλλει την απόφαση Δικαστή, του Δικαστηρίου αυτού με την οποία απέρριψε την προσφυγή του που στρεφόταν εναντίον της άρνησης του Αρχηγού της Αστυνομίας να προβεί σε περαιτέρω έρευνα ενός αυτοκινητικού δυστυχήματος, το οποίο είχε ήδη ερευνηθεί και σαν αποτέλεσμα των ερευνών της αυτών η Αστυνομία έκρινε ότι υπήρχε μαρτυρία για να προσαχθεί κατηγορία εναντίον του.

30

35

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως εκτίθενται στην πρωτόδικη απόφαση είναι τα ακόλουθα: Ο εφεσείων είναι ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου με αριθμό εγγραφής HC 213. Στις 26 Ιουνίου 1988 ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητο του στο δρόμο Πλατανιστάσας-Λευκωσίας, ενεπλάκη σε τροχαίο δυστύχημα με το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής PP 606. Η Αστυνομία ειδοποιήθηκε σχετικά και πήγε επί τόπου την ίδια μέρα, όπου ο αστυφύλακας Σ. Μέρ-

40

5 δης στην παρουσία του εφεσεϊοντα και του οδηγού του άλλου οχήματος έκαμε τις αναγκαίες καταμετρήσεις και ετοίμασε ένα πρόχειρο σχεδιάγραμμα. Ο εφεσεϊων και ο άλλος οδηγός συμφώνησαν με τις καταμετρήσεις του αστυφύλακα και το υπέγραψαν. Με βάση το σχεδιάγραμμα αυτό ο αστυφύλακας Σ. Μέρδης ετοίμασε τελικό σχέδιο της σκηής του δυστυχήματος.

10 Από τις εξετάσεις της η Αστυνομία κατέληξε στο συμπέρασμα πως γι' αυτό ευθυνόταν ο εφεσεϊων ο οποίος στις 29 Ιουνίου 1988, κατηγορήθηκε γραπτώς από τον ίδιο αστυφύλακα, αφού του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο. Ο εφεσεϊων σε απάντηση της γραπτής κατηγορίας είπε: "Ποτούτα εν σου υπογράφω τίποτε" και αρνήθηκε να υπογράψει.

15 Στη συνέχεια ο εφεσεϊων την ίδια μέρα με επιστολή του στον Υπουργό Εσωτερικών, διαμαρτυρήθηκε για την στάση της Αστυνομίας, καταλογίζοντας ευθύνη για το δυστύχημα στον οδηγό του ΡΡ 606. Η επιστολή του αιτητή παραλήφθηκε στο
20 Υπουργείο Εσωτερικών στις 11 Ιουλίου 1988 και ο Υπουργός Εσωτερικών γνώρισε λήψη της επιστολής του αιτητή γνωστοποιώντας του ότι το θέμα παραπέμφθηκε λόγω αρμοδιότητας στον Αρχηγό της Αστυνομίας για εξέταση και ενημέρωσή του.

25 Ο Αρχηγός της Αστυνομίας έδωσε οδηγίες στον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας να διερευνήσει την υπόθεση. Ο τελευταίος αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που είχε μπροστά του, απάντησε στον εφεσεϊοντα με επιστολή του ημερομηνίας 27 Αυγούστου 1988 το περιεχόμενο της οποίας είναι το ακόλουθο:

30 "Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 29/6/1988 προς τον Έντιμο Υπουργό Εσωτερικών, ως και στην απαντητική επιστολή του Υπουργείου Εσωτερικών Αρ. Φακ. 970/59/44, ημερομηνίας 29/7/1988 και σας πληροφορώ ότι το
35 δυστύχημα εξετάστηκε και βάσει της υπάρχουσας μαρτυρίας, ευθύνεστε για το δυστύχημα, γι' αυτό και θα προσαχθείτε στο δικαστήριο.

40 Εάν επιθυμείτε να εφοδιασθείτε με Αστυνομική Έκθεση, δύνασθε να απευθυνθείτε στον Αρχηγό Αστυνομίας, αφού υποβάλετε αίτηση και καταβάλετε τα νενομισμένα τέλη των £8."

Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω επιστολής ο εφεσεϊων καταχώρησε προσφυγή στην οποία είχαν εγερθεί δύο προδικαστικές ενστάσεις. Η μία ήταν ότι η απάντηση του Αρχηγού της Αστυνο-

μίας δεν αποτελούσε εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 και η άλλη ότι αποτελούσε επιβεβαιωτική πράξη προηγούμενης απόφασης.

Για τους σκοπούς της εφέσεως αυτής το Δικαστήριο τούτο θα περιοριστεί στην πρώτη προδικαστική ένσταση την οποία ο πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε και με βάση την οποία απέρριψε την προσφυγή. 5

Σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου τούτου ασκείται αναφορικά με εκτελεστή διοικητική πράξη για την οποία ένας αιτητής έχει ενεστώς έννομο συμφέρον. 10

Τα γεγονότα όπως εξετάθησαν από τον ίδιο τον εφεσείοντα δείχνουν ότι το παράπονό του δεν στρεφόταν εναντίον εκτελεστής διοικητικής πράξης διότι το θέμα της διεξαγωγής έρευνας με σκοπό την προσαγωγή σε ποινικό Δικαστήριο ή τη διερεύνηση ισχυριζόμενου ποινικού αδικήματος είναι σχέση συνυφασμένη με την άσκηση της δικαστικής εξουσίας και ως εκ τούτου σύμφωνα με την καθιερωμένη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146. Σχετικές είναι οι υποθέσεις *Ξενοφάντος v. Δημοκρατίας*, 2 Α.Α.Σ.Δ. 89 στις σελ. 92, 93, *Pitsillos v. Attorney-General* (1985) 3(A) C.L.R. 21 στη σελ. 26. 15 20 25

Ως εκ τούτου η έφεση αυτή απορρίπτεται και ο εφεσείων καταδικάζεται σε £75.- έξοδα της έφεσης.

Η έφεση απορρίπτεται με £75.- έξοδα. 30